

Κοσμο**ΠΟΛΙΤΙΚΑ**

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

ΔΟΣΗ-ΔΟΣΗ ΤΟΝ ΚΑΗΜΟ ΜΟΥ
ΤΟΝ ΜΕΤΡΑΩ ΚΑΙ ΠΟΝΩ...

Πού 'ναι η δόση, οέο;

Τι σου είναι αυτή η ζωή... Γ' άλλου ξεκινάς κι άλλου σε πάει. Κι έρχεται κάποτε η ώρα της κρίσης.

Η Ελλάδα πέρασε το τελευταίο εξάμηνο μέσα από δύο εκλογικές αναμετρήσεις και την αγωνία της παραμονής της ή όχι στο ευρώ. Μετά από φοβερές πιέσεις, παρεμβάσεις κι υποδείξεις από τους εταίρους (κι εταίρες) σχηματίστηκε τελικά μία μνημονιακή κυβέρνηση συνεργασίας για να συνεχίσει το θεάρεστο έργο των κυβερνήσεων Παπανδρέου και Παπαδήμου. Οι κυβερνήσεις αυτές του Γιώργου και του Λουκά είχαν από ένα μνημόνιο στο ενεργητικό της η καθεμιά κι η κυβέρνηση Σαμαρά σχηματίστηκε για να συνεχίσει στον ίδιο δρόμο, να φέρει σε πέρας την ίδια μνημονιακή αποστολή.

Εν μέσω των δύο προεκλογικών περιόδων - ιδιαίτερα όταν έγινε ορατή η πιθανότητα αδυναμίας σχηματισμού κυβέρνησης από τις μνημονιακές δυνάμεις - μπήκαν στο χορό οι Ευρωπαίοι εταίροι (κι εταίρες) και συνέφιασε ο τόπος από τις ωμές, απειλητικές υποδείξεις και παρεμβάσεις. Ήταν τότε που απαιτούσαν η Ελλάδα να τηρήσει τα συμφωνηθέντα κι απειλούσαν με τον κίνδυνο εξόδου της από την Ευρωζώνη (πρακτικώς αδύνατο να συμβεί), ώστε να εκβιάσουν και πετύχουν το εκλογικό αποτέλεσμα που εξυπηρετούσε τα σχέδιά τους.

Ο Αντώνης Σαμαράς είχε δεσμευθεί προεκλογικά να επαναδιαπραγματευθεί το μνημόνιο, ο Ευάγγελος Βενιζέλος κι ο Φώτης Κουβέλης έβαζαν κόκκινες γραμμές, αλλά η ουσία ήταν πως η τρικομματική κυβέρνηση σχηματίστηκε όχι για να διαπραγματευθεί το μνημόνιο, αλλά για να το επικαιροποιήσει. Έκανε ότι μπορούσε για να ευχαριστήσει τρικά, Μέρκελ και σία κι ήλπιζε να λάβει σαν ανταμοιβή τη (διπλή) δόση που όμως ακόμη αναζητείται. Αυτά τα συμφωνηθέντα τα έχουν ξεχάσει οι εταίροι (κι εταίρες), που εμφανίζονται εύκολοι στο μαστίγιο, αλλά διστακτικοί στο καρότο. Έτσι, μέχρι στιγμής η κυβέρνηση τα έχει δώσει όλα (τρίτο μνημόνιο, προϋπολογισμός κ.λπ.) κι έχει εισπράξει απλά και μόνο κολακευτικά σχόλια, μερικές καλές κουβέντες.

Μέσα στον χαμό του εκφοβισμού για την ψήφιση του τρίτου μνημονίου η κυβέρνηση είχε τονίσει πως τα ταμειακά αποθέματα του κράτους θα τελείωναν στις 16 Νοεμβρίου. Μετά θα ερχόταν η καταστροφή, λιμοί και καταποντισμοί. Έτσι, ψηφίσθηκε με τη μορφή του κατεπείγοντος (και σε ένα άρθρο) το τρίτο μνημόνιο, ώστε να προλάβει η χώρα να είναι συνεπής ενόψει του Eurogroup της 13ης Νοεμβρίου. Εκεί ήλθε το πρώτο μούδιασμα, καθώς ούτε η δόση των 44 δισ. δόθηκε αλλά ούτε και λύση στο ελληνικό ζήτημα. Έτσι, εκεί που όλα έτρεχαν ξαφνικά πάγωσαν κι οι αποφάσεις μετατέθηκαν για το νέο Eurogroup της 20ης Νοεμβρίου. Εκεί ήλθε το δεύτερο σοκ, καθώς η κυβέρνηση θεωρούσε σίγουρη τη δόση, αλλά πήρε και πάλι μόνο εγκωμιαστικά σχόλια κι ούτε ένα ευρώ.

Λένε τώρα πως βρέθηκε στη δίνη της αντιπαράθεσης ΔΝΤ και Γερμανίας, όσον αφορά τη συνολική λύση του ελληνικού ζητήματος, όμως ουσιαστικά βρέθηκε εγκλωβισμένη στις Συμπληγάδες της δικής της πολιτικής. Γιατί θεώρησε καλό να τρέξει να υποκλιθεί και να ψηφίσει ότι της ζητήθηκε, ενώ κανείς τριγύρω δεν δείχνει να βιάζεται... Μάλιστα, η Γερμανία έχει κάθε λόγο να προσπαθεί να καθυστερήσει και να μπλοκάρει τις εξελίξεις (όπως συνέβη στα δύο τελευταία Eurogroup), αφού είναι η μόνη κερδισμένη από την κρίση στην Ελλάδα. Περίπου 80 δισ. ευρώ έχει κερδίσει από την ημέρα που το μνημόνιο έδωσε χειροπόδαρα την Ελλάδα, γιατί να θέλει αλλαγή της κατάστασης;

Η κυβέρνηση της Άνγκελας Μέρκελ μπορεί να αποδεικνύεται επικίνδυνη για το μέλλον της Ευρωζώνης και καταστροφική για τους λαούς της, ωστόσο εκλέγεται για να διασφαλίσει κι εξυπηρετήσει τα γερμανικά συμφέροντα. Δεν έχει κανέναν λόγο να επιθυμεί λύση του ελληνικού ζητήματος κι αυτό έχει αποδειχθεί όχι μόνο το τελευταίο δεκαήμερο, αλλά κατά τη διάρκεια ολόκληρης της περιόδου της κρίσης. Πόσω μάλλον όταν επίκεινται εκλογές του χρόνου στη Γερμανία κι η κυβέρνηση Μέρκελ δεν θέλει να ερεθίσει τους ψηφοφόρους (αυτή τους εκπαίδευσε να αντιδρούν έτσι) μπροστά στην ανάγκη καταβολής περισσότερων χρημάτων για την Ελλάδα. Έτσι, παίζει καθυστέρηση κι είναι απορίας άξιο που η κυβέρνηση Σαμαρά επέλεξε να προσδεθεί σ' αυτό το άρμα για να δει η χώρα φως στο τούνελ (και μάλιστα άμεσα). Μάλιστα, η τραγική ειρωνία είναι ότι εκλέχθηκε με την υπόσχεση να κρατήσει την Ελλάδα στο ευρώ κι αμέσως μετά δήλωσε υποταγή στη χώρα που με την πολιτική της όχι απλά ερεθίζει τους εταίρους της αλλά οδηγεί την Ευρωζώνη στα βράχια.

Τα δύο «αναποφάσιστα» Eurogroup αποτελούν Βατερλώ για Ευρώπη και ΔΝΤ και κραυγαλέα ομολογία αποτυχίας στην προσπάθεια εξεύρεσης (μιας κάποιας λύσης) για το ελληνικό (κι ευρωπαϊκό) πρόβλημα. Τα καμπανάκια χτυπούν για το μέλλον της Ευρωζώνης αλλά κι εντός της Ελλάδας. Τώρα πια δεν μιλάμε για τη βιωσιμότητα του χρέους αλλά για τη βιωσιμότητα του λαού. Θα είναι πολύ δύσκολο η κυβέρνηση να αντέξει το βάρος και την πίεση των μέτρων που ψήφισε αν δεν εξασφαλισθεί το άλλοθι της καταβολής της δόσης. Και τα κόμματα που συμμετέχουν σ' αυτήν θα δυσκολευθούν απίστευτα να αναχατίσουν τις φυγόκεντρες δυνάμεις στο εσωτερικό τους. Οι εταίροι (κι εταίρες) το γνωρίζουν καλά και δεν θα ήθελαν ίσως την πτώση της μνημονιακής κυβέρνησης, όμως έτσι κι αλλιώς τη δουλειά της αυτή η κυβέρνηση την έκανε. Όταν διακυβευονται μεγαλύτερα συμφέροντα, δικαιολογούνται μερικές παράπλευρες απώλειες. Και μια μέρα, εκεί που είχες σίγουρη τη δόση, καταλαβαίνεις πως έτσι κι αλλιώς είσαι αναλώσιμος... Κι απ' πάρεις τελικά τη δόση σου για να αποκαυτωθείς ξανά...

Εκεί που περίμενα τη δόση,
έσκασαν τα δύο Eurogroup...

►Υπάρχει έντονη φημολογία πως το ρομπότ Curiosity έχει κάνει «ιστορική ανακάλυψη» στον Άρη. Λέτε να ανακαλύψετε... τη δόση;

►Η Άνγκελα Μέρκελ δήλωσε ότι θεωρεί «πιθανή» μια συμφωνία στο τρίτο διαδοχικό Eurogroup, την ερχόμενη Δευτέρα. Μα καλά, δεν της είπε ο Αντώνης Σαμαράς ότι θεωρούσε «σίγουρη» τη συμφωνία από το πρώτο Eurogroup;

►Ο Αλέξης Τσίπρας δήλωσε πως «μόνο μία κυβέρνηση με νωπή λαϊκή εντολή θα είναι ικανή να αναδιαπραγματευτεί τη δανειακή σύμβαση». Πόσο πιο νωπή, όταν δεν έχουν συμπληρωθεί ούτε έξι μήνες από διπλή εκλογική αναμέτρηση; Κατεφυγμένη η δήλωσή...

►Σύμφωνα με τα στοιχεία και τις εκτιμήσεις που διαβάζουμε - εάν κι εφόσον πετύχουν τα μνημόνια - η Ελλάδα θα είναι πανέτοιμη να ξαναβγεί στις αγορές πολύ σύντομα: το 2030!... Αυτό θα πει αποτελεσματικότητα!...

►Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, «ο Αμερικανός πρόεδρος Μπαράκ Ομπάμα απένειμε 'χάρη' σε δύο... γαλοπούλες, την παραμονή της γιορτής των Ευχαριστιών στην οποία οι συμπατριώτες του αναμένεται να καταναλώσουν 45 εκατομμύρια γαλοπούλες». Τόσες γιορτές Ευχαριστιών (στην υγεία των κορόιδων) έχουν γίνει αυτά τα χρόνια, δεν θα βρεθεί κάποιος να απονεύσει χάρη και στην Ελλάδα; Μόνο οι γαλοπούλες θα εξασφαλίζουν ότι θα φαγωθούν αργότερα;

►Η δόση; Νά' τη πεπέται, νά' τη πεπέται!...

►Βγαίνουν οι γερο-βρυκόλακες και λένε «τόπο στα νειάτα». Ποιο παράδειγμα δίνουν οι ίδιοι; Ότι είναι καρφωμένοι στις καρέκλες για αιώνες; Σε ποιον νέο έδωσαν αυτοί την ευκαιρία για να κρίνουν τους άλλους και να μπορούν να μιλούν; Απίθμηνη υποκρισία!...